

ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ

ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਡਾ: ਇੰਗਰਿਡ ਟਾਇਲਰ ਨਾਲ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ

ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਆਬ ਸਿੱਧੇ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣੋ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਕੀ ਸਕੂਲ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂਵਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੋਵਿਡ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਵਿਡ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ। ਕੋਵਿਡ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜਿਊਣਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਕੂਲਾਂ, ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਵਿਡ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ 100% ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਲਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਾਤਾਵਰਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਸਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਲੱਛਣ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਘਰ ਰਹਿਣਾ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਧੋਣਾ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਦੂਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋਵੋ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਕੂਲ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਵਲੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ (ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਚਿੱਠੀ) ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਦਾ ਮਕਸਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਸਕੂਲ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਨਲਾਈਨ ਜਾਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਪੈਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਗੇਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੌਣ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਂਚਾਂ ਬਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਵਿੱਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ 60 ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚੀ ਹਰ ਇਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ 10-20 ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ, ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਪਰਕ, ਨੇੜੇ ਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੋਟੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ

ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਔਸਤਣ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਕਾਰਨ ਅਗਾਂਹ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਵੱਲੋਂ ਪੈਰਵਾਈ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸੀ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਵਿਚਲੇ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮਾਪ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਹੋਣ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਬਾਦੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀ ਸਕੂਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਆਮ ਅਬਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਬੱਚਿਆਂ, ਘੱਟ ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਰੀ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਸ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਟੀਚਰਾਂ ਨੂੰ ਪੀ ਪੀ ਈ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਛੋਟ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ ਬੀ ਸੀ ਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ (ਬੀ ਸੀ ਗਾਈਡੈਂਸ) ਦਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪੀ ਪੀ ਈ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਦੋਂ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਸਕ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਨਾ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਲਾਂ ਜਾਂ ਕਲਾਸਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਸਕ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੀ ਪੀ ਈ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਮੀਟਰ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਦੂਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਲਾਸਰੂਮ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਸਕ ਪਾਉਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸੇਧਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗੀ, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਾਸਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਾਸਕ ਪਾਉਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਸਕ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੇਧਾਂ ਕਾਫੀ ਉਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਾਸਕ ਪਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਸਿਹਤ-ਸੰਭਾਲ (ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ) ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪੀ ਪੀ ਈ ਪਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸੇਧਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਿਉਂ ਹਨ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ। ਸਿਹਤ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੂਰੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦੇ ਮੌਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਹੋਣ ਦਾ ਘੱਟ ਖਤਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਛਣਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਹਤ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਵਿਡ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦੇ ਮੌਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਭੈਣਾਂ/ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਖੁਦ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਫਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਬੀਮਾਰੀ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਗਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਦਮਾਂ ਬਾਰੇ ਦਸਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਪਲੈਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਨਰਸਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਗਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ - ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ, ਉਹ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਧੀਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਪੈਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ- ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਠੀਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਮ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ, ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਹੋਣ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਮੰਨ ਲਉ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ, ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ ਹੋਣੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਹਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਪਮਾਨ (ਟੈਂਪਰੇਚਰ) ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਤਾਪਮਾਨ (ਟੈਂਪਰੇਚਰ) ਲੈਣਾ ਫਲੂ, ਕੋਵਿਡ, ਸਾਰਜ਼ ਆਦਿ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਵਧੀਆ ਮਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੋਗਾਂ ਦੀਆਂ ਆਊਟਬ੍ਰੇਕਸ (ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਇਹ ਕੋਵਿਡ ਸਮੇਤ ਸਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਗਰ ਮਾਪ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਹਨ: ਲੋਕ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੌਖਿਆਂ ਹੀ ਟਾਈਲੈਨਲ ਜਾਂ ਇਸ ਵਰਗੀਆਂ ਹੋਰ ਦਵਾਈਆਂ ਲੈ ਕੇ ਤਾਪਮਾਨ (ਟੈਂਪਰੇਚਰ) ਲੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਟੈਂਪਰੇਚਰ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਥਰਮਾਮੀਟਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕ ਢੰਗ ਵੱਜੋਂ ਟੈਂਪਰੇਚਰ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਗਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਨਾਰਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਤਾਪਮਾਨ ਲੈਣਾ ਸਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਗਰ ਢੰਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਜਦੋਂ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਵਾਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ? ਕੀ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਕਈ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਦੇ ਹਾਂ,

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਕੈਜ਼ਅਲ ਕੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਹਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਦੇ ਨਾਲ ਲੰਚ ਖਾਧਾ ਸੀ। ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਪੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ੍ਰੋਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਲੰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਾਸਰੂਮ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਾਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਜਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (ਵਿਦਿਆਰਥੀ) ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਸਕੈਜ਼ਅਲ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਾਧੂ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਕੋਲੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਇਸ ਅਮਲੀ ਸਚਾਈ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨਾ ਇਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਫਰਕ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਦੇ ਅਮਲ ਅਤੇ ਜਾਂਚਾਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਪੈਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੁਢਲੇ ਕੇਸ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਰਲਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਦਾ ਇਹ ਅਮਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕੁੱਝ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਅਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਮਕੇਂਦਰੀ ਘੋਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੁਢਲੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤੋਂ ਉਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਰੂਮ ਦੇ ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਰੂਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਕੈਜ਼ਅਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪੈਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਟੈਸਟ ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੀ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸਮਝ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਸਰੂਮ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਖਾਸ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ

ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਢਲੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦੇਈਏ। ਪਰ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਲਾਸਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੀ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਉਦੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਵਿਡ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੇੜਲਾ, ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸੰਪਰਕ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਰੋਕਥਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਰਗਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਹ ਟੈਸਟ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਟੈਸਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਾਅ ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕੇ ਸੰਪਰਕ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅੱਜ ਜਾਂ ਭਲਕ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਕਥਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਪਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਹਤ-ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਆਊਟਬ੍ਰੇਕ (ਰੋਗ ਦਾ ਹਮਲਾ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਕ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਡੀ ਲੌਗ ਟਰਮ ਕੇਅਰ ਹੋਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਊਟਬ੍ਰੇਕ (ਰੋਗ ਦਾ ਹਮਲਾ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਣ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੇਅਰ ਹੋਮ ਵਿਚਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਡਰੌਪਲੈੱਟ (ਖੰਘ ਜਾਂ ਛਿੱਕ ਦੇ ਤੁਪਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਦੇ ਮਾਪ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਖਰੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਨਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖਤਰੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੌਗ ਟਰਮ ਕੇਅਰ ਹੋਮਾਂ ਵਿੱਚਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਕਈ ਬੀਮਾਰੀਆਂ (ਮੈਡੀਕਲ ਕੰਡੀਸ਼ਨਜ਼) ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਵਿਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੋਵਿਡ ਕਾਰਨ ਨਾਂਹਪੱਖੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿਚਲੇ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਫੈਲਣ ਦੇ ਘੱਟ ਮੌਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਵਿਡ ਕਾਰਨ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖਤਰਿਆਂ ਕਰਕੇ ਵੱਖਰੇ ਮਾਪ, ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ, ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਖਤਰੇ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਬਿਲਕੁਲ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਊਟਬ੍ਰੇਕ (ਰੋਗ ਦਾ ਹਮਲਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ, ਜਿਹੜਾ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹੀ ਦੇਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕੁਰਾਟੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿੰਨਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਿਹਤ ਲਈ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਲੌਗਟਰਮ ਕੇਅਰ ਹੋਮਾਂ ਦੀ ਵਸੋਂ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਤਰੇ ਦੇ ਘੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਥਾਂਵਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਹੋਈਆਂ ਮੌਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮੌਤਾਂ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਊਟਬ੍ਰੇਕ (ਰੋਗ ਦਾ ਹਮਲਾ) ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਕਦਮ ਸਖਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਇਰਸ ਦਾ ਫੈਲਾਅ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ

ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਇਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਅਤੇ ਨਾਂਹਪੱਖੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਖਤਰਾ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਤੁਸੀਂ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਤਰੀਕ ਬਾਰੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਤਰੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸਕੂਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਲਾਗ ਵਾਲਾ (ਕਨਟੇਜੀਅਸ) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਹੈਲਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੱਧਰ ਕਾਇਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਬੀਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਛਿੱਕਾਂ ਆਉਣ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਪਹਿਲਾ ਲੱਛਣ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁੱਝ ਰਹਿ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਦੋ ਹੋਰ ਦਿਨ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੰਘ ਜਾਂ ਛਿੱਕਾਂ ਦੇ ਤੁਪਕਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਪੱਧਰ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣਾਂ ਰਹਿਤ ਜਾਂ ਲੱਛਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਖੰਘ ਜਾਂ ਛਿੱਕਾਂ ਦੇ ਲਾਗ (ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ) ਵਾਲੇ ਅਣੂਆਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਜਿੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਜੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਘਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਛੋਟਾ ਜੁਆਬ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਵਿਚਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ/ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਿਸਟਮ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਵਾਇਰਸ ਫੈਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਰੋਕਥਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ, ਲੋੜ ਕਰਕੇ, ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਆਏ ਉਸ ਸੰਪਰਕ ਬਾਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਲੱਛਣਾ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਸਮੇਂ, ਘਰ ਤੋਂ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਣੇ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿਚਲੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਿੱਥ ਕੇ ਘਰ ਰੱਖਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਹੋਏ ਉਸ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਜਿਹੜਾ ਸੰਪਰਕ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਫੈਲਾਅ (ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਸ਼ਨ) ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਿਆ। ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਸ ਦਾ ਫੈਲਾਅ (ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਸ਼ਨ) ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਚਿੱਠੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਜੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਖਤਰੇ ਅਧੀਨ ਆਏ ਹੋ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ, ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ, ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਿਰਫ 10 ਜਾਂ 15 ਜਾਂ 20 ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਤੁਹਾਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਸ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੀ ਥਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ। ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਕਈ ਵਾਰ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਤਰੀਕ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਇਹ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਟਾਇਮਲਾਈਨ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬੀਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਕੋਵਿਡ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਟੈਸਟ ਲੈਣ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੈਣ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 24 ਤੋਂ 48 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 50-100 ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਨਟੈਕਟ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਟੀਮ ਕੋਲ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। ਟੀਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਿੱਛਲੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਕੂਲ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਬਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਡਾ ਸੰਪਰਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਅਮਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ, ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਵੱਲੋਂ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕਦਮ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੈਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੁਢਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੈਟਰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਵਿਡ ਟੈਸਟਾਂ ਦੇ ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਆਉਣ ਦਾ ਸਾਡਾ ਰੇਟ 2% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਲੱਛਣ ਹੀ ਕੋਵਿਡ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਲੱਛਣਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੀ ਟੈਸਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤਕਰੀਬਨ 10,000 ਦੇ ਕਰੀਬ ਟੈਸਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 2% ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਕੂਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੱਛਣ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਾਰਨ ਹੋਣ। ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਹੀ ਲੱਛਣ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਕਨਟੈਕਟ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਮਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਲੇਬ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ (ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਨੋਟਿਸ) ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਤਰੀਕ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਇਹ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤਰੀਕਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵੀਕਇੰਡ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਇਕੱਠੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਟੈਸਟ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ। ਕਈ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਨਗੇ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਲੋਕ ਉਦੋਂ ਟੈਸਟ ਕਰਾਉਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਛਣਾਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ

ਹੋਏ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਰੀਕਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਖਰੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਡਾ: ਟਿੰਨੀ: ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਲੱਛਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਾਂ? ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵੱਲ ਨਿਗੂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਿਸਟਾਂ (ਸੂਚੀਆਂ) ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚਲੇ ਬਾਲਗਾਂ 'ਤੇ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਪੈਂਦੇ ਅਸਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮਿਲਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਸੀ। ਡੇਲੀ ਹੈਲਥ ਚੈੱਕ ਵਿਚਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ੀ ਲਿਸਟ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸ ਵੱਲ ਖਬਰਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਣ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਗੌਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੱਛਣ ਨਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਜ਼ੁਕਾਮ ਜਾਂ ਫਲੂ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਆਉਣੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿਰਕਾਲੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ (ਕਰੋਨਿਕ ਕੰਡੀਸ਼ਨਜ਼) ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਖੰਘ, ਛਿੱਕਾਂ ਅਤੇ ਬੁਖਾਰ ਸਮੇਤ ਜ਼ੁਕਾਮ ਜਾਂ ਫਲੂ ਵਰਗੇ ਲੱਛਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਲੱਛਣ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਕੋਵਿਡ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਸੋਂ ਦੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਵਿਡ ਦਾ ਟੈਸਟ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਗੌਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਬਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ-19 ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ www.FraserHealth.ca/COVID-19 'ਤੇ ਜਾਓ।

ਡਾ: ਟਾਇਲਰ: ਮੈਂ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਦੇ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕੋਵਿਡ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ Fraserhealth.ca/COVID-19 'ਤੇ ਜਾਓ, ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜੁਆਬ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜੁਆਬ ਦਿੱਤੀਆਂ ਵੀਡੀਓ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੀ ਸੀ ਦੇ ਸੀ ਡੀ ਸੀ ਦੇ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸੂਬੇ ਭਰ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ bccdc.ca 'ਤੇ ਜਾਓ।

ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜੁਆਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੋਕਾਰ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਚੁਅਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੈਂ ਜੌਰਡਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਫਰੇਜ਼ਰ ਹੈਲਥ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਮਿਲੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਧਾਰਣ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਾਂਝੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜਟਿਲਤਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।